

Gratia

Gratia nisi gratis est, non est gratia
"Om nåden inte är gratis, är det ingen nåd"
Augustinus

Kyrkblad – Evangelisk – lutherska bekännelsekyrkan
Kirkeblad – Den Evangelisk lutherske bekjennelseskirke

Nr 3. 2008 årgang.12

"Julekrybben- av Gunnar Åkerström, St. Andreas kapell. Foto: G.A.Hjorthaug

GRATIA

Utgis av:
Den Evangeliske
Lutherske Bekjennelseskirke

Ansvar. red. Gunnar Edwardsson,
Redaksjonssekretær:
Gunnar Hjorthaug
gunnar.hjorthaug@tele2.no

Kirkestyret:

Asbjørn Hjorthaug, ordf./formann,
Gunnar Edwardsson, sekr.
Jan-Erik Andersson, kassör/kasserer
Tlf: 0431/430165,
Åke Malander.
Nils Svensson.
Kyrkostyrelsens adress: Rugdeveien 3 N-1823 Knapstad, Tlf/fax: 69 92 11 32
Kyrkans bankgironr 5633-5136
Forsamlingar

S:t Matteus ev luth förs., Uppsala

Kh Åke Malander,
Karlsberg, Åkerlänna
S-740 30 Björklinge,
Tlf/fax 018/356140
ake.malander@telia.com

S:t Johannes ev luth förs., Yxehult

Kh Gunnar Edwardsson,
Fågelsångsv. 14
S-341 31 Ljungby,
Tlf/fax 0372/62952
gedwardsson@telia.com

S:t Andreas ev. luth förs., Skellefteå

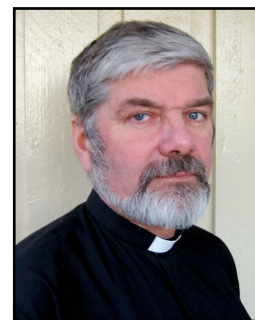
Kh Gunnar Byström,
Fäbodgatan 34, S-931 56 Skellefteå,
Tlf/fax 0910/35008
bystrom@torpet.ac

Den lutherske menighet, Knapstad

Mprest Asbjørn Hjorthaug
Rugdeveien.3 N-1823 Knapstad

Fred på jord

Ære være Gud i det høyeste, og fred på jorden, i mennesker Guds velbehag. Luk 2,14

Denne lovsangen sang englene for hyrdene på Betlehems marken julenatt. Vi synger den i gudstjenesten hver søndag (Gloria). Englene koblet denne lovsangen og utsagnet om "fred på jord" opp mot evangeliet, det glade budskap: *"I dag er det født dere en frelser, som er Messias, Herren i Davids stad."* Evangeliet handler nettopp om at Gud kom til jord og ble menneske. Han ble vår frelser, en frelser fra synden og døden og dommen. Han gjenoppretter den freden som eksisterte mellom Gud og mennesker før syndefallet. Etter syndefallet var mennesket etter sin natur Guds fiender. Gud er hellig og tåler ikke synd. All synd straffes med døden. I og med syndefallet var hele menneskeslekten forlatt. Fra Guds side måtte dette være en forferdelig tanke. Hele hans ypperste skaperverk, skapt i hans bilde, skulle han miste i en evig fortapelse.

Mennesket som han hadde skapt i sitt bilde, kjempet mot Gud på djevelens side og var ute av stand til selv å gjøre noe med dette forholdet. *"En liten sønn av Davids rot, som og er Gud tillike, for våre synders skyld forlot sitt høye himmerike. Det var ham tungt å tenke på at verden skulle under gå, det skar ham i hans hjerte; i slik en hjertens kjærlighet han kom til oss på jorden ned å lindre all vår smerte."* Slik synger Brorson. Jesus lindrer all vår smerte ved å åpne en vei til himmelen for oss. Han oppfylte loven og sonet vår synd på korset. Gud var fornøyd. Synden var sonet, gjelden betalt. Han tilbyr oss full frifinnelse ved å gi oss sin rettferdighet.

Denne frifinnelsesdom mottok jeg i dåpen, og siden får jeg den igjen og igjen gjennom ordet og sakramentene.

Dette er freden på jord som Jesus kom med. Ingemann synger i 1850 om dette i sin kjente julesalme "Glade jul":

Fred på jord, fryd på jord, Jesusbarnet blant oss bor!

Engler synger om barnet så smukt, han har himmeriks dør opplukt.

|: Salig er englenes sang. :|

Fred på jord? Har vi ikke denne freden først når vi kommer til himmelen? Nei, denne freden må vi ha fått her nede. Det paradoksale er at i en verden full av uro med finansskandaler og mørke skyer, med sult og krig og ikke minst den dype forakt vi opplever mot Guds ord – så eier en krisen en salig fred og ro. Vier Guds barn og Gud er vår Far. Han holder sin hånd over oss. Han driver syndens mørke skyer vekk og erstatter dette med syndenes forlatelse - ikke bare engang men ofte - flere ganger pr dag. Jesus sier: *"Fred etterlater jeg dere. Min fred gir jeg dere. Ikke som verden gir, gir jeg dere. La ikke deres hjerte forferdes, frykt ikke!" Joh 14,27*

Så derfor vær frimodig. Gud er på vår side. Vi kan med stor frimodighet ønske hverandre God jul.

Kom, Frelser, kom inn

og lys du din fred i vårt hjarta og sinn!

Ja, tolk med din kjærleik det levande ord,

så vert denne staden ein himmel på jord!

Då livet til kvardags får helgedagsskrud

i møte med Gud. (Mattias Orheim i 1908.)

Asbjørn Hjorthaug

Du skall inte bära falskt vittnesbörd..

8.budet: Du skall inte bära falskt vittnesbörd mot din nästa. Vad betyder det?

Vi ska frukta och älska Gud, så att vi inte ljuger om vår nästa, förråder och förtalar honom eller sprider ut falska rykten utan ursäktar honom, talar väl om honom och tyder allt till det bästa.

Utöver människans kropp och hälsa, äktenskapliga relationer samt egendom och ägodelar finns det ytterligare något värdefullt som vi människor är i behov av, nämligen vårt goda namn och rykte. Varför behöver nu Gud ägna ett särskilt bud åt att skydda detta? Därför att vi människor är så benägna till skvaller och förtal. Genom stöld och bedrägeri (sjunde budet) kan du åsamka din nästa stor skada, men detta går dock att ersätta och återställa. Om du däremot genom illvilligt tal eller kanske bara tanklöst prat berövar din nästa hans heder och ära kan du i värsta fall orsaka en livslång skada.

I stora katekesen lyfter dr Luther fram tre områden där åttonde budet särskilt måste beaktas: vid världslig domstol, i den andliga styrelsen och, inte minst, hur det angår oss alla i vårt dagliga liv. Budorden innehåller inte bara förbud utan även påbud. Vi ska således ursäkta vår nästa, tänka och tala väl om honom och tyda allt till det bästa. Om vi alla alltid hade i åtanke att detta är Guds befallning till oss, då skulle mycket av vårt prat och tal vara annorlunda. Ofta kan man höra, att vi vet ju hur det ligger till, hur han har burit sig åt, vad hon har gjort o.s.v.

Jag frågar: **Vet** vi verkligen detta, varifrån kommer uppgifterna? Är du beredd att offentligt träda upp som vittne och stå för det du påstår om din nästa? Om du inte tilltror dig att kunna göra detta, så bör du hålla din mun stängd.

Ibland får vi genom nyhetsrapporteringen del av missgärningar och illdåd som kanske upprör hela nationen, även då ska vi hålla i minnet att **vi** inte är

satta till domare; det är överheten, inte vi, som bär svärdet. Dessutom ska vi väl även betänka att uppgifterna om det hela får vi vanligtvis genom sensations-lystna journalister.

Hur vi på rätt sätt ska gå tillväga om vi märker att en broder eller en syster begår en synd det lär oss Herren Jesus själv i Matteus 18. Gå och tala **med** honom eller henne, inte med oss **om** dem. Och följ sedan, om så behövs, de steg Jesus talar om! Den som kommer till oss med ont prat om någon ska vi alltså hänvisa till Jesu befallning i Matteus 18 och kanske även erbjuda oss att som nästa steg gå med. Här talar vi nu om sådant som inte är allmänt känt och som då så långt möjligt ska förbli hemligt. Med det som ligger i öppen dag är det naturligtvis annorlunda.

Men vad krävs för att det ska kunna anses som allmänt känt? Luther ger ett exempel: "... såsom när vi nu bestraffar påven och hans lära, som är offentligen framställd i böcker och utropad för all världen." Ligger det på den nivån kan vi tryggt tala offentligt om saken.

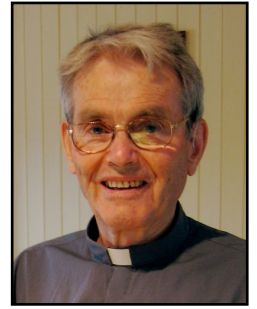
När vi som kyrka och församling driver polemik mot villfarelser måste vi dock vara noga med att inte tillskriva motståndaren en uppfattning eller åsikt som han faktiskt inte har och naturligtvis inte heller uttrycka oss nedlåtande om hans person, eljest förlorar vi stort i trovärdighet.

Även i polemik gäller åttonde budet. För oss alla, församling som enskild kristen, gäller: Det vi hör berättas om vår nästa ska vi ta med en nypa salt, och när vi själva talar ska vi kunna gå i god för att det är sant, men allt som är sant behöver å andra sidan inte berättas, och somligt **ska** inte spridas till andra än dem det berör.

Åke Malander

Herre, Du är vår tillflykt ...,

ja från evighet till evighet är Du, o GUD. / Psalt. 90:1f

Vår kyrka i Ursviken blev vår tillflykt, en GUDS oas, och ett bönesvar efter mer än tre års ökenvandring, med uppbrott efter uppbrott efter uppbrott...

Rikligt välsignade Han vår längtan efter ett kyrkorum och en kyrka. Vi fick en Herrens port både i yttre och inre mening, genom vilken både gamla och unga, barnfamiljer och enskilda kunde vandra in. "Denne är HERRENS port, de rättfärdiga/förklarade rättfärdiga genom Honom/skall gå in genom Honom." /Psalt 118:20

"Av barns och spenabarns mun har Du berett Dig lov./Mt 21:16 Av Guds barn döpta från i slutet av 1800-t. till i sept.-08. HAN har låtit unga ge vandra tro och loven inför altaret, och sett skörd efter skörd av konfirmander bekänna sin tro, på Honom som kupat sina varma kärlekshänder över dem alla, till hjälp och skydd.

"Vår Gud Han är vår fasta borg"- 30 år med Guds Ord och Sakrament i S:t Andreas kapell, löd rubriken över dubbelhelgen 29-30 nov. 2008. Vi hade kärt besök av en av vår kyrkas kringresande apostlar, Gunnar Edwardsson. Han visade oss Guds Ords väg betr. två områden: "Omvändelse och tro", resp. "Kyrkan och livet i Kristus." - Allvarligt och grundligt, med Guds Ords uppenbarade kraft och ofrånkomlighet, fick vi del av Kristi tal och gärningar: att Han själv är vår Sanning, vår Frälsning och vårt Liv. Och med vilken uthållighet, fördragsamhet och kärlek Han bygger sin kyrka och församling.

Vi fick sjunga mycket: - ur Psaltaren, liksom övriga texter och händelser ur DH Skrift. Det var som att dricka ur källflöden från ovan. Vi fick som syndare stå bredvid konung David, när lov och pris steg mot höjden från syndarehjärtan som inte kunde tiga av tacksamhet över förlåtelsens under.

Barnen tågade in och lade sina grankvistar vid varje stolrad, som Nordens palmblad, under gemensam lovsång: "Hosianna, Davids Son, välsignad vare 'Han som kommer', i Herrens Namn," varefter de tände adventsljuset, i gran och stake, läste två korta bibelord och sjöng en sång.

Så fick vi gå in i 1 Adventsgudstjänstens tabernakel, där Herren uppenbarade sig i sitt Ord. Och – efter syndabekännelsen – vill-

korslöst förlät oss våra synder. Steg för steg gick vi genom Ordets gudstjänst fram till 'det allraheligaste': Med Gudsarken, vari Lagens tavlor vilade. Men däröver vilade Kristus med sitt kött och blods Nådstol såsom ett lock, och över-täckte Lagens alla anklagelser! - Detta sitt kött och blod gav Han oss del av genom Sakramentets bröd och vin. O, Du förlåtelsens ljuvliga Nådegåva! Så lät

Han oss "smaka och se hur ljuvlig Herren är." - Ja då spillde både hjärtan och tårkanaler här och var över i hjärtats tacksamhet och lovsång: "Detta är den dag som Herren har gjort, låt oss på den fröjdas och vara glada." /Psalt 118:24

Till sist en hälsning med tacksamhet för den sommarlägrets glädje och gemenskap Ni gav oss här uppe i Ultima Thule, från aposteln Paulus, i 1 Kor 1:30,31:

"Det är tack vare Honom ni är i Kristus Jesus. Han har för oss blivit till vishet från Gud, till rättfärdighet och helgelse och återlösning, för att, som det står skrivet "den som berömmar sig skall berömma sig i Herren."

A M E N

Gunnar Z. Byström

Altartavle i St. Andreas av Barbro Åkerström. Foto G.AHjorthaug

Återlösning och befrielse

Evangelisten Lukas berättar att när den nyfödde Jesus bars fram i templet, så kom den gamla Hanna fram till föräldrarna och prisade Gud och talade om barnet för alla dem som väntade på Jerusalems återlösning (ett par moderna biblar har: Jerusalems frälsning eller befrielse). Vad innebar ordet "återlösning" för den gamla Hanna?

I lagarna om sabbats- och jubelår i 3 Mos 25 läser vi att jordegendom inte fick säljas för gott utan skulle kunna återlösas. Den som gjorde detta betalade mellanskillnaden av värdet för tiden fram till jubelåret då ju all fast egendom skulle gå tillbaka till ägaren. Den som löser tillbaka egendom kallas *goel* "återlösare" (norska bibeln lösningsmann). Ordet *goel* kan också ha innebörden av "försvarare", till exempel i Ordspråksboken: "Gör inte intrång på faderlösas åkrar, ty deras försvarare är stark", Ordspr 23:11. Ordet finns också som en del i begreppet "blodshämnnare" (4 Mos 35 och 5 Mos 19). Det är blodshämnnaren som skall fånga in en dråpare eller mördare och se till att rättvisa skipas. Ordet *goel* har alltså olika innebörder beroende på sammanhanget.

På flera ställen i Jesaja sägs att Herren är Israels *goel*. Även i detta fall kan man välja mellan olika återgivningar. När Jesaja säger: "Vår *goel*'s namn är herren Sebaot, Israel helige", kan det t.ex. återges: "Han som friköper oss, hans namn är Herren Sebaot, Israels helige", Jes 47:4. Bör man kanske använda "befria" istället för "återlösa" när det är Herren Gud som handlar, fastän det verb som används direkt svarar mot *goel*? I förstona kan det tyckas klokt att göra så. Inför mötet med farao stärker Herren Moses mod: "Jag skall *befria* er med utsträckt arm", 2 Mos 6:6; och befrielsen från slaveriet i Egypten omtalas ofta: "Med väldig arm *befriade* du ditt folk", Ps 77:16, för att nämna ett ställe. Vi lär av Israels historia att folket gång på gång avföll och till slut drabbades av fångenskap i Babylon. Därför måste Herren på nytt befria sitt folk. Jesaja tröstar folket och lovar befrielse ur fångenskapen. De skall få lämna Babylon: "Förkunna med jubel...att Herren har *befriat* sin tjänare Jakob", Jes 48:20. När sammanhanget handlar om slaveri och fångenskap ligger det alltså nära tillhands att återge det ord som annars betyder "återlösa" med "befria".

Varför används överhuvudtaget ett ord som i mänskliga sammanhang innebär att man betalar lösepeng, en mellanskillnad, när Herren Gud Allsmäktig befriar och ställer till rätta? Det finns flera ställen som visar att Herrens återlösning inte bara gäller yttre nöd utan också andliga fiender och synden, t.ex. Jes 44:22: "Jag har utplånat dina överträdelser som ett moln, dina synder som en sky. Vänd om till mig, ty jag har *återlöst* dig." Ett annat hebreiskt ord som till betydelsen ligger nära "befria" och "återlösa" är verbet *pada*, som betyder "köpa fri". Det förekommer t.ex. vid livegenskap (3 Mos 19:20) eller dödsstraff (1 Sam 14:45). Verbet "köpa fri" används ock-

så om räddningen ut ur Egypten: "Därför *köpte* han dig *fri* från tråldomshuset", 5 Mos 7:8. I Psaltaren möter vi verbet "köpa fri" för själens räddning: "Sin broder kan ingen *friköpa* eller ge Gud lösepenning för honom", Ps 49:8, och: "In din hand befaller jag nu min ande, du har *friköpt* mig, Herre, du trofaste Gud", Ps 31:6. De båda orden "köpa fri" och "återlösa" används om samma sak i samma vers i Hos 13:14: "Jag skall *köpa* dem *fria* ur helvetets våld och *återlösa* dem från döden".

Ordet "återlösa" innebär att någon betalar en summa för att ställa allt till rätta för en släkting som hamnat på obestånd, och ordet "friköpa" är detsamma som att betala en lösen. Visserligen kan orden "återlösa" och "friköpa" ofta bytas ut mot "befria". Men samtidigt har de en så klar och påtaglig innebörd i vardagslivet att de oftast inte alls kan bytas ut mot "befria". Det är heller ingen tillfällighet att Paulus använder ordet "återlösning" när han i Efesierbrevet säger: "I honom har vi återlösningen (som vanns) genom hans blod", Ef 1:7. Att återlösa, friköpa någon kostar; det kostade Guds älskade sons blod att återlösa människosläktet.

Befrielse från synd och död beskrivs hos profeterna som något som hör framtiden till. Jesaja säger om de frälsta i kommande dagar: "Man skall kalla dem 'det heliga folket', 'Herrens *återlösta*', Jes 62:12. Och i Jesaja kapitel 35, som handlar om denna frälsningens tid, heter det: "Herrens *friköpta* skall vända tillbaka och komma till Sion med jubel." I det här kapitlet ljuder profetian om en kommande befrielse, när döva hör, blinda ser och spetsiska blir rena, när folken strömmar till Sion.

Vilka är den friköpta skara som med glädje drar upp till Sions berg. Jo, det är hedningar! Det säger Jesaja: "Det berg där Herrens hus är skall stå fast grundat... Alla hednafolk skall strömma dit", Jes 2:1. Och det är Herren själv som har kallat dem; det säger Joel: "Ty på Sions berg och i Jerusalem skall finnas en räddad skara, som Herren har sagt, och till de undkomna skall höra dem som Herren kallar", Joel 2:32. De troende får i Hebréerbrevet 12:22ff. veta att det är just de som har kommit till Sions berg, till den levande Gudens stad, det himmelska Jerusalem. Det är de troende – judar och hedningar – som utgör den räddade skaran på Sions berg, den som Joel profeterade om. Gamla testamentet undervisar inte bara om hur Herren befriar sitt folk ut ur slaveriet i Egypten och ur fångenskapen i Babel, utan berättar även om en återlösning från synd och död, en frälsning som gäller varje troende. På allt detta tänker Johannes Döparens far Saka-rias, när han säger: Lovad vare Herren, Israels Gud, som har besökt sitt folk och återlöst det. Han har upprättat åt oss ett frälsningens horn i sin tjänare Davids hus, som han för länge sedan lovat genom sina heliga profeter, Luk 1:68-70.

Mats Eskhult

Högmässan - Livets väg til Livet

I dag möter man många uppfattningar om kyrkans huvudgudstjänst, högmässan. Vanligast är att man anser den vara gammaldags. Och detta gör att man i dag i de stora samfunden söker ersätta den med andra typer av samlingar, musikgudstjänster, dramagudstjänster etc.

Det är sant att högmässan till sitt väsen är gammal. Ja urgammal, eftersom den går tillbaka till urkyrkan och egentligen till synagogans gudstjänst på Jesu tid.

Högmässan har därför också ett perspektiv bakåt. Vi hör i texterna vad som blev sagt av Jesus för 2000 år sedan och vad apostlarna predikade då. Det kan synas som gudstjänsten bara handlar om att titta tillbaka i tiden. Men så är det inte alls. Samtidigt riktas sinnen framåt mot vad som skall komma, mot målet och evigheten.

När vi firar gudstjänst, högmässan, så kommer vi tillbaka till Bibelns värld. Allt som läses, predikas, sjunges, beds har beröring med bibelordet. De olika momenten i mässan återger och återspeglar bibelordet. Men det är också så, att därigenom kommer Bibelns värld till oss år 2008.

Det betyder att vi som gudstjänstfirande församling får vara som Jesu lärjungar, ja helt enkelt vara Jesu lärjungar och vara med på hans jordelivs vandring. Och det betyder ytterligare en viktig sak.

Mässans moment speglar nämligen hela det kristna livet: ånger, tro, omvändelse och helgelse. Allt detta finns med i gudstjänsten. Och dessa saker är reflexioner av mässans olika moment, lag och evangelium, avlösningen, ordet och nattvarden.

Det är därför vi kan säga att högmässan är livets väg till livet, det eviga hos Gud i himmelen. Vi kan också säga att högmässan är en pilgrimsvandring, för den är också en kristens fostran i kontakt med Guds nådemedel, att den gamla människa dödas och den nya förnyas.

När vi i högmässan startar med skriftermål, så börjar vi egentligen i det heliga dopet, det som vi döptes i en gång när vi var små. Där börjar mässan.

Här är två ting avgörande och viktiga, ångern som kommer av vi hör lagens och budens ord och visar att vi är syndare, och tron som kommer av det trösterika evangeliet om syndernas förlåtelse. Bekännelse och avlösning.

Det innebär att den gamla människan i oss dödas och den nya människan pånyttfödes. Här kommer vi tillbaka till dopets nåd.

Sen får vi följa Jesus genom hela mässan. När han föddes och änglasången ljöd i natten Luk 2:14. Vi får ropa till honom som människorna gjorde: "Herre förbarma dig,

Kyrie eleison..."

Och vi får hör hans ord genom epistel och evangelium och bedja till honom i våra böner.

Så tar han oss med som lärjungar till den heliga nattvarden. Låter oss instämma i änglarnas lovsång, Sanctus, Jes 6, och låter oss höra hans instiftelseord och bejaka dem med vårt Amen och vi får be den bön han själv gav oss.

Fra årskonferansen 2007 Foto G.A.Hjorthaug

Därtill får vi sjunga vad Johannes Döparen bekände, Agnus Dei, "O Guds Lamm som borttager världens synder" och erfara hur han själv, Guds Lamm, är närvarande i brödet och vinet, oss till tröst och salighet

Så får ordet, avlösningen och nattvarden vara vårt lärjungaskaps vandring och förnyelse, som ger oss omvändelse och helgelse. En livets väg till livet! Där i mässan, får vi vara med Kristus, leva och bli i honom och genom honom som är vägen, ledas av sanningen och finna målet, livet det eviga hos Gud i himmelen.

Gunnar Edwardsson

Kom i hu deres veiledere

Kom i hu deres veiledere, de som har talt Guds ord til dere! Legg merke til den utgang deres livsferd fikk, og følg etter dem i deres tro. Hebr 13,7

Det er 100 år siden Selma og Gudmund Hjorthaug ble født.

(Gudmund 8. desember 2008 og Selma 17. februar 2009).

De ble begge født på Sunnmøre helt ute ved vestkysten, døpt i samme dåpsvann, konfirmert samme dag i samme kirke og giftet seg i 1934. I 1935 kom de flyttende til Knapstad, slo i seg ned på Hestehagen og fikk en stor familie med 7 barn. I dag er det nesten 100 i familien etter dem. Hjemmet på Knapstad var et åpent hjem der det stadig var samlinger av ungdom, møter og familielag. Her skapte de et hjem der Guds ord ble flittig lest og mange var de bønner som bedt for familie, slekt, menighet og kirke.

Far Gudmund startet før han var 20 år som omreisende predikant. I ca 50 år reiste han rundt om i hele landet og forkynte evangeliet. I 1981 ble Den Lutherske Menighet stiftet og Gudmund ble menighetens prest. Den omreisende lekpredikanten tok på seg presteskjorte og gikk inn i det hellige prekenembete. Mor Selma var en drivende kraft i å organisere møter, få til samlinger og fest, invitere naboer og andre inn til møter og gudstjenester. Hun hadde daglig, helt til det siste, en åndelig omsorg for menighet og kirke, familie og venner.

Det er viktig at vi av og til tar "våre veiledere" fram i lyset. De er levende eksempler på den velsignelse Gud gir oss hver dag. For dette skal vi takke og ære

Gud, han som i sin godhet har gitt oss de som gikk foran oss og viste oss vei.

Selma og Gudmund Hjorthaug

En av de sangene far Gudmund satte høyt var salmen vi synger på 2. S. i advent:

Jeg løfter opp til Gud min sang, ennu en gang
fra disse jordens daler.

Vår Herre Krist han henter meg, snart hjem
til seg
i himlens høye saler.

Som lynet far, han kommer snar,
da skal hans pris på annet vis
de Guds basuner tale.

(Landstad)

Mor Selmas salme var bl.a.:

I dine hender, Fader blid,
jeg legger nå til evig tid
min sjel og hva jeg er og har,
ta du det alt i ditt forvar!

(Selnecker)

Asbjørn Hjorthaug

S:t Andreas Evangelisk Lutherska församling - 30 år

Advent:

Den 30 nov 1978, hölls den första gudstjänsten i S:t Andreas kapell i Ursviken (cirka 12 km öster om Skellefteå). Ett före detta bageri/snickeri renoverades av församlingsmedlemmarna och efter idogt arbete stod lokalen färdig till advent. Vi har nu under 30 år kunnat regelbundet samlas kring Guds Ord och Sakrament, i detta kapell.

Lördag den 29 nov. kyrkodag med Gunnar Edwardsson som gästföreläsare.

"Omvändelse och tro samt Kyrkan och livet i Kristus" är de ämnen som tas upp.

Aftonsång avslutar vår kyrkodag, där vi sjunger ur Psaltaren samt antifoner med anknytning till aposteln Andreas (Matt.4:18-20, Joh.1:40). Vi läser Jer.31:31-34 som är GT text för 1 i Advent.

Menighetskor fra St. Andreas Foto G.A.Hjorthang

Söndag den 30 nov, 1 i Advent (S:t Andreas dag) hålls högmässa med Gunnar Z Byström som liturg, Gunnar Edwardsson predikar över det nya kykoårets evangelietext Matt.21:1-11.

Barnen i församlingen kommer in och lägger en grankvist "norrländspalm" vid varje bänkrad, sjunger Hosianngången, tänder det första ljuset i vår 4-armade adventljusstake och läser "Se din Konung kommer.", varefter högmässan följer, enligt vår kyrkas ordning.

På denna högtidsdag sjunger vi änglarnas lovsång "Ära vare Gud.."

Vi sjunger också Credo/ trosbekännelsen (M.Luther & O.Petri). Under nattvardsmässan sjunger vi "Fader Vår.., och O, Guds lamm, som borttager världens

synder, fräls oss milde Herre Gud.."

"Allsmäktige Gud, genom din nåd var din apostel Andreas lydig den kallelse, som din Son Jesus Kristus gav honom. Ge också oss nåd att följa Kristus i hjärta och liv. Genom samme din Son, Jesus Kristus, vår Herre"

(Biblisk Bönbok 30 nov Andreas dag.)

Gunnar Åkerström